

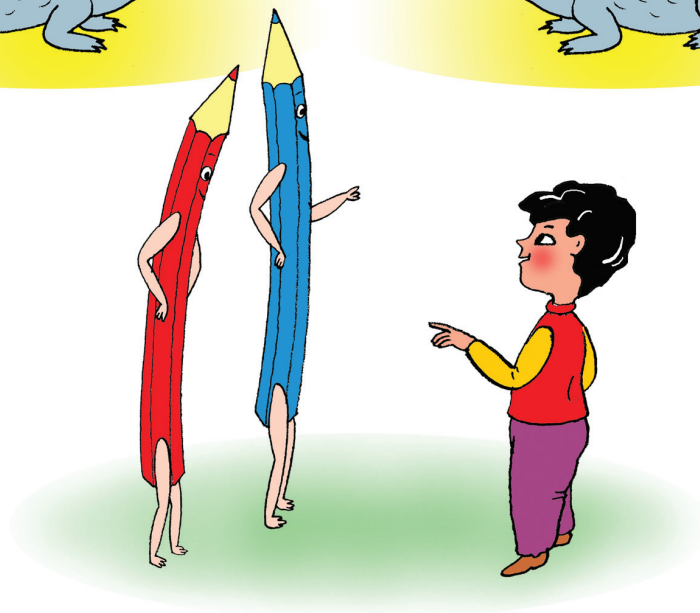
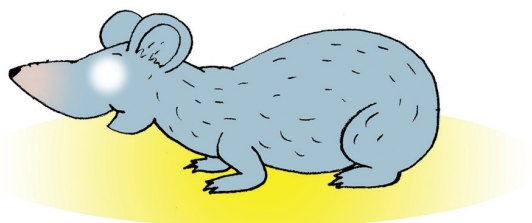
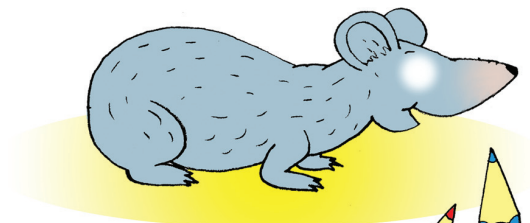
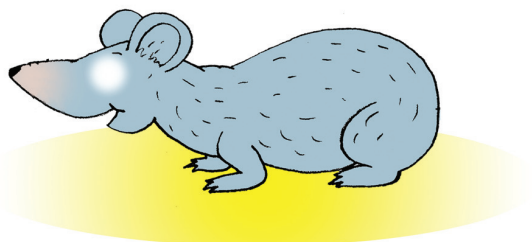
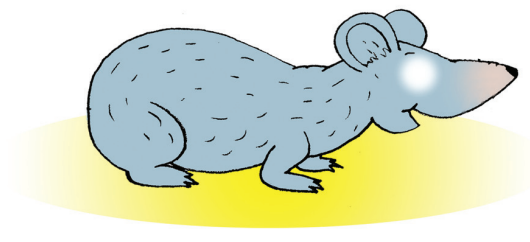
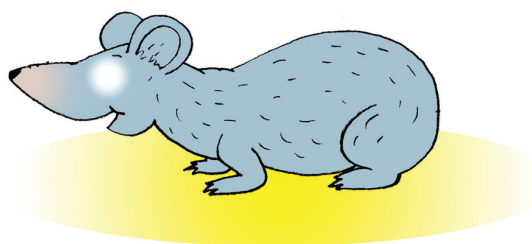
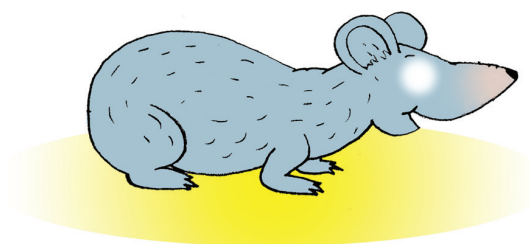
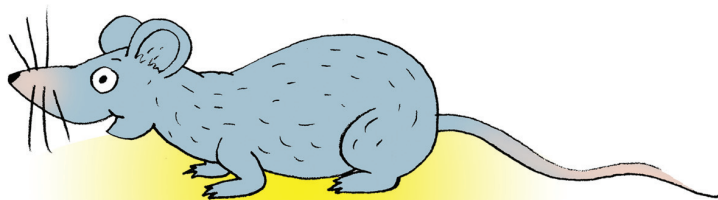
„Mami, nakresli mi myš,“ žadonil Adámek.
„Vždyť už jsem ti ji dnes kreslila třikrát,“ vysvětlovala Adámkovi maminka.
„Ale ty už jsem zakreslil, nejsou vidět, potřeboval bych novou.“
„Jenomže já teď musím jít vařit. Jinak bychom neměli nic k obědu. Jestli chceš, můžeš jít vařit se mnou,“ vyzvala Adámka maminka.
„A můžu s tebou krájet brambory?“ nadchl se Adámek pro vaření.
„Krájet zrovna ne. Víš, že nůž dětem do ruky nepatří.“
„Hm, tak to už vařit nechci,“ byl Adámek zklamaný.
„Tak si běž hrát,“ vybídla jej maminka a odešla do kuchyně vařit oběd.
„Když já jsem zrovna chtěl kreslit myši,“ byl posmutnělý Adámek.
Tu najednou uslyšel tenoučké hlásky: „Tak si pojd' kreslit s námi.“
„Kdo jste?“ nepoznával hlásky Adámek.
„My jsme pastelky Boženka a Máňa. Teď jsme zrovna u tebe na stole a nikdo s námi nekreslí.“
„Já jsem pastelka úplně nová a vůbec nevím, jestli umím kreslit,“ povzdechla si Máňa. „Ale Boženka, ta kreslit umí.“
„Hm, tak to zkusíme všichni společně,“ navrhl Boženka.
„A nakreslíte mi myš?“ vysvitla Adámkovi naděje, že se přeci jenom myši dočká.
„Když máme kreslit myš, tak myš. Ale nebudu ji kreslit sama. Budeme kreslit všichni,“ rozhodla Boženka.

„Já budu kreslit tělíčka myší a vy budete kreslit ocásky,“ rozhodla Boženka. „Já bych chtěl kreslit i vousky,“ škemral Adámek. „Já budu kreslit očička,“ hlásila se o práci Máňa. „To není problém. Dáme se do práce.“

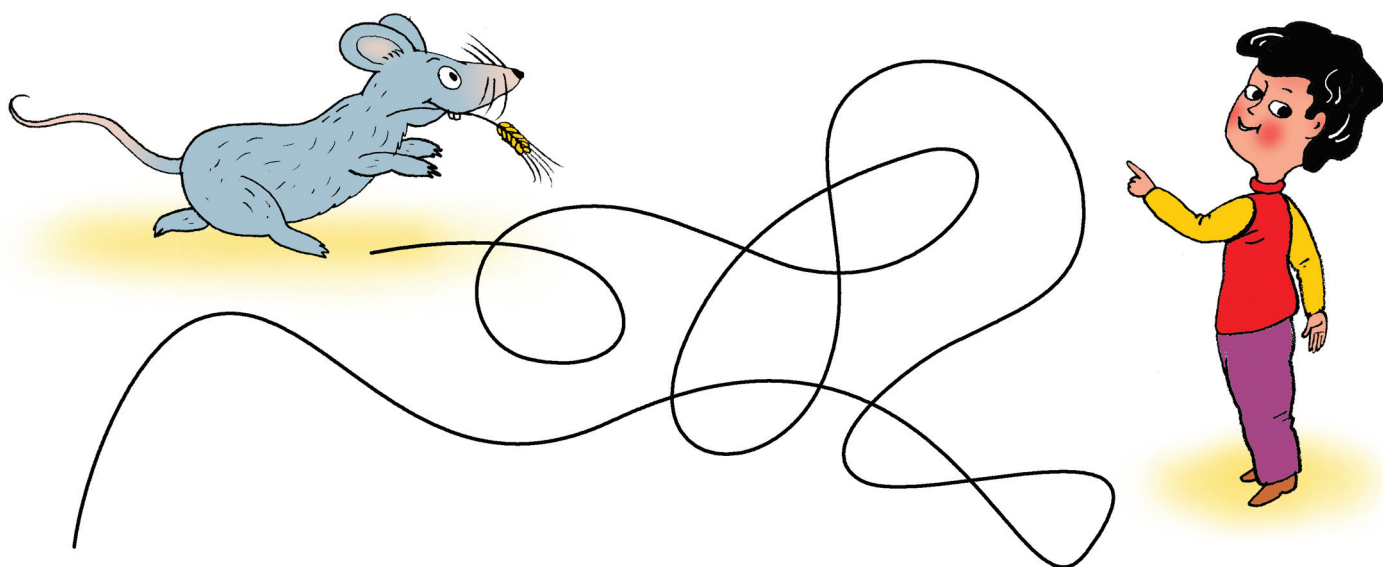
Motivační kreslení. Pokud dítě začíná kreslit, je pravděpodobné, že dokreslované části nebudou přesné, mnohdy budou nepoměrně větší či menší, vedené jiným směrem apod. Někdy se dítě snaží o spolupráci s dospělým natolik, že původní kresba již není zřetelná. Přesto je spolupráce s dospělým pro dítě motivující a inspirující.

Při dokreslování myši je zapotřebí dítěti napomáhat, pojmenovávat, co budeme kreslit – oči, ocásek, vousky.

„Ty jsou krásné,“ byl nadšený Adámek. „Já vám nakreslím, jak takové myšky rychle běhají. Jednou na poli jsem to viděl. Běhaly sem a tam, a jak hezky rychle.“

Pohyb tužky po papíře by měl být plynulý, bez přerušení linie. Plynulost pomůžeme navodit rychlostí běhu. Dítě samo určuje směr, kudy cesta povede.

„Možná k sobě myšky chodí na návštěvu,“ přemýšlel Adámek. „Třeba si chodí povídat, kde najdou lepší zrní.“

Rovnou čáru vedeme odshora dolů, plynule, nepřerušovaně, pohyb vychází z pohybu ramene. Každou dvojici myší spojujeme několika čarami. Přerušovaná čára u nových nebo obtížnějších prvků má pro dítě podpůrnou funkci, usnadňuje vedení čáry. Přes přerušované čáry dítě vede plné čáry v naznačeném směru.

